

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 13S/69/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3021200213
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3021200213.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Mand'áka a členov JUDr. Evy Vékonyovej a JUDr. Zuzany Slušnej v právnej veci žalobcov 1) F. E., bytom Y. XX, zastúpeného Mgr. Alenou Gregorovou, advokátkou zo sídlom Horná 54, Banská Bystrica, 2) Z. H., bytom K. 5, 3) F. K. H., bytom H. XXX/X, Y., 4) X. N., K. N. O. so sídlom O., F.: XX XXX XXX, 5) L. I. X. M. K., K. N. K. so sídlom K., F.: XX XXX XXX, žalobcovia 2) až 5) zastúpení Advokátskou kanceláriou JUDr. Jana Uhrinová s.r.o. so sídlom Bezručova 1, Bratislava, IČO: 52 424 944 proti žalovanému Okresnému úradu Bánovce nad Bebravou, pozemkový a lesný odbor, so sídlom Nám. Ľ. Štúra 7/7, Bánovce nad Bebravou, IČO: 42 025 516 za účasti 1) F.. Z. N., bytom Y. 3, 2) O. P. M. sídlom X. XXXX, O. J. I., F.: XX XXX XXX, 3) N. K. L., K. L. H. N. Y., N.. X, Y., F.: XX XXX XXX, ďalší účastníci 1) až 3) právne zastúpení JUDr. Norbertom Horváthom, advokátom so sídlom Slnecná 592/2, Galanta, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č.j. OU-BN-PLO-2021/004105-001 zo dňa 13. mája 2021, takto

rozhodol:

Krajský súd návrh na prerušenie konania **z a m i e t a** .

Krajský súd žaloby **z a m i e t a** .

Žalovanému a ďalším účastníkom sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

I.

Administratívne konanie a napadnuté rozhodnutie žalovaného

1. Dňa 14.03.2018 bola žalovanému predložená žiadosť o evidenciu Zmluvy o užívaní K. V. H. N. zo dňa 02.11.2017. Predloženiu žiadosti o evidenciu Zmluvy o užívaní Poľovného revíru H. N. zo dňa 02.11.2017 predchádzalo zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov K., ktoré sa konalo dňa 26.10.2017 v J. L., o čom bola dňa 02.11.2017 spísaná Z. K.W., J. so sídlom v J., notárska zápisnica č. N 1813/2017, NZ 40779/2017, NCRIs 41600/2017. Z uvedenej notárskej zápisnice okrem iného vyplynulo, že vlastníci poľovných pozemkov 52,82 % väčšinou hlasov rozhodli o postúpení užívania poľovného revíru poľovníckej organizácii. V ďalšom hlasovaní rovnakou väčšinou rozhodli, že úhrada za užívanie Poľovného revíru H. N. bude vo výške 3,- Eur vrátane DPH za jeden hektár výmery poľovného revíru na rok a následne hlasovaním rozhodli, že užívanie poľovného revíru postúpia Poľovníckemu združeniu H. N.W.. Dňa 02.11.2017 bola podľa § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve uzatvorená Zmluva o užívaní Poľovného revíru H. N. medzi vlastníckmi PR H. prostredníctvom ich splnomocnencov - F.. Z. N. a spoločnosti G. - zvolených na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov a Poľovníckym združením H. N.W. ako budúcim užívateľom PR H. N.. Žalovaný zmluvu zaevidoval dňa 11.05.2018 pod číslom OU-BN-PLO 2018/002449-5, o čom informoval Poľovnícke združenie H. N.W. listom zo dňa

11.05.2018. Na základe podanej správnej žaloby tunajší správny súd rozsudkom č.k. 11S/76/2018-194 zo dňa 30.03.2021 opatrenie žalovaného č.j. OU-BN-PLO 2018/002449-5 zo dňa 11.05.2018 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu úplnej absencie odôvodnenia opatrenia žalovaného, keď žalovaný bližšie nevysvetlil, ako skúmal splnenie podmienky podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve pri zmluve o užívaní poľovného revíru zo dňa 02.11.2017, ktoré skutočnosti vzal do úvahy, ktoré naopak vnímal pre právne posúdenie veci ako irelevantné, a prečo zmluvu finálne vyhodnotil ako spôsobilú na zaevidovanie.

2. Žalovaný správnymi žalobami napadnutým opatrením uvedeným v záhlaví tohto rozsudku č.j. OU-BN-PLO-2021/004105-001 zo dňa 13. mája 2021 opätovne zaevidoval Zmluva o užívaní Poľovného revíru H. N. zo dňa 02.11.2017 pre Poľovnícke združenie H. N.W. s odôvodnením, že preskúmal všetky relevantné materiály, vrátane listov vlastníctva a plnomocenstiev a porovnania ďalších údajov z katastra nehnuteľností, pričom sa zvlášť zamerl na listy vlastníctva a listiny oprávňujúce vlastníka, resp. splnomocnenca hlasovať na zhromaždení a za akú výmeru bol oprávnený hlasovať a či splnomocnenec preukázal listiny oprávňujúce zastupovať vlastníka na Zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov Poľovného revíru H. N... S poukazom na zásadu materiálnej pravdy potom žalovaný dospel k záveru, že predmetného zhromaždenia sa zúčastnili vlastníci vlastníaci nadpolovičnú väčšinu z celkovej výmery Poľovného revíru H. N., ktorí nadpolovičnou väčšinou odsúhlasili, aby užívanie predmetného poľovného revíru na výkon práva poľovníctva bolo postúpené Poľovníckemu združeniu H. N. Y..

II.

Argumenty žalobcov a vyjadrenie žalovaného a ďalších účastníkov

3. Správnymi žalobami v konaniach vedenými na tunajšom správnom súde pod sp. zn. 13S/69/2021 a 11S/53/2021 sa žalobcovia domáhajú zrušenia opatrenia žalovaného uvedeného v záhlaví tohto rozsudku č.j. OU-BN-PLO-2021/004105-001 zo dňa 13. mája 2021, ktorým žalovaný zaevidoval Zmluvu o užívaní Poľovného revíru H. N., uzatvorenú dňa 02.11.2017 podľa § 13 zákona č. 274/2009 Z.z. v prospech užívateľa Poľovníckeho združenia H. N. Y..

4. Z dôvodu, že veci vedené na tunajšom správnom súde pod sp. zn. 13S/69/2021 a 11S/53/2021 skutkovo spolu súviseli, správny súd uznesením č.k. 13S/69/2021-482 zo dňa 24.08.2022 spojil tieto veci vedené na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 13S/69/2021 a 11S/53/2021 na spoločné konanie s tým, že spojené veci budú ďalej vedené pod sp. zn. 13S/69/2021.

5. Žalobné body oboch správnych žalôb sa prekrývajú a je zřejmé, že tieto možno zhrnúť do žalobného bodu, že žalobcovia namietajú nedostatočne zistený skutkový stav veci, keď žalovaný podľa ich tvrdení nevykonal žiadne dokazovanie a rozhodujúce skutočnosti prevzal len z notárskej zápisnice. Namietajú, že zvolávatelia zhromaždenia nezapísali do listiny prítomných zástupcov pozemkových spoločenstiev a týmto nasimulovali dosiahnutie zákonného kvóra a väčšiny vo svoj prospech. Inak by nemali nielen dostatok hlasov na uzatvorenie zmluvy, ale ani na zvolanie zhromaždenia.

6. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe, ktoré si súd od neho vyžiadal uviedol, že vo veci si zabezpečil všetky relevantné podklady a zistil, že v danom prípade išlo jednoznačne o rozhodnutie nadpolovičnej väčšiny vlastníkov všetkých poľovných pozemkov začlenených do predmetného revíru. Zdôraznil, že pri ďalšom (aktuálnom) posúdení plne rešpektoval predchádzajúci zrušujúci rozsudok tunajšieho správneho súdu (č.k. 11S/76/2018-194 zo dňa 30.03.2021) a radiac sa právnym názorom vysloveným v tomto rozsudku vykonal nové dokazovanie a vo veci rozhodol.

7. Ďalší účastníci 1) až 3) sa k veci vyjadrili tak, že napadnuté opatrenie považujú za zákonné a navrhujú správnu žalobu zamietnuť. Poukázali na to, že žalovaný vykonal rozsiahle dokazovanie a napadnuté opatrenie je presvedčivé. Namietajú taktiež, že žalobca 1/ nedisponuje žalobnou legitimáciou.

8. Žalobcovia v replike zotrvali na svojej predchádzajúcej argumentácii.

III.

Posúdenie skutkových tvrdení a právnych argumentov

9. Senát Krajského súdu v Trenčíne konajúci ako správny súd (§ 23 ods. 1 S.s.p.), v ktorého právomoci je preskúmanie zákonnosti napadnutého opatrenia (§ 6 ods. 1 S.s.p.), ako vecne (§ 10 S.s.p.) a miestne príslušný na konanie (§ 13 ods. 1 S.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu v čase právoplatnosti napadnutého opatrenia (§ 135 ods. 1 S.s.p.) zisteného správnym orgánom (§ 119 S.s.p.), preskúmal napadnuté opatrenie a postup správneho orgánu podľa § 177 ods. 1 S.s.p., v rozsahu (§ 182 ods. 1 písm. c/ S.s.p.) a z dôvodov uvedených v žalobe (§ 182 ods. 1 písm. e/ S.s.p.), pričom rozsahom a dôvodmi žaloby je súd v správnom súdnictve viazaný (§ 134 ods. 1 S.s.p.), pokiaľ nejde o vady, na ktoré prihliada ex offio (§ 134 ods. 2 S.s.p.) a po zistení, že správne žaloby boli podané oprávnenou osobou (§ 178 ods. 1 S.s.p.), zastúpenou advokátom (§ 49 ods. 1 S.s.p.), v zákonnej lehote (§ 181 ods. 1 S.s.p.), proti opatreniu, ktoré môže byť predmetom súdneho prieskumu (§ 6 ods. 2, § 7 S.s.p.), vec prejednal a rozhodol na pojednávaní (§ 107 ods. 1 písm. a/ S.s.p.) a po oboznámení sa so správnymi žalobami, vyjadreniami účastníkov konania, ako aj s obsahom súdneho a administratívneho spisu dospel správny súd k záveru, že nakoľko opatrenie a postup žalovaného v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, a keďže v konaní žalovaného správneho orgánu nezistil správny súd ani takú vadu, na ktorú má povinnosť prihliadať ex offio (§ 134 ods. 2 S.s.p.), nie je možné priznať správnym žalobám úspech a teda žaloby nie sú dôvodné, preto verejne vyhláseným rozsudkom (§137 ods. 2 v spojení s § 116 S.s.p.) vyslovil, že sa žaloby zamietajú (§ 190 S.s.p.).

10. Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z., evidenciu zmluvy vykoná príslušný okresný úrad. Zmluvu zaeviduje, ak ju uzatvorila fyzická osoba alebo právnická osoba podľa § 13 ods. 1 a ak ju podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Súčasťou žiadosti o evidenciu zmluvy je notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia.

11. Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z., Okresný úrad nezaeviduje zmluvu, ak na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva, ak zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 alebo ak zmluva nie je uzatvorená so subjektom podľa § 13 ods. 1.

12. Otázku, ktoré skutočnosti sú správne orgány povinné skúmať pri vyhodnocovaní splnenia podmienok na zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru uzatvorenej podľa § 13 zákona o poľovníctve, rieši v rovine normatívnej regulácie vyššie cit. ustanovenie § 16 ods. 1 a ods. 2 zákona o poľovníctve. V rovine aplikačnej už zaujal k parciálnym aspektom uvedenej otázky právny názor aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, a to napr. v rozsudku sp. zn. 4SŽo/72/2014 zo dňa 06.10.2015, keď uviedol nasledovné: „Podmienky, na základe ktorých možno postúpiť písomnou zmluvou o užívaní poľovného revíru inému subjektu, aké podmienky musia byť splnené, aby vôbec došlo k postúpeniu užívania konkrétneho poľovného revíru, stanovuje zákon č. 274/2009 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/274/>> Z.z. Prvou a základnou podmienkou je, že zmluvu musia podpísať vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej dvojtretinovú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru (pozn. správneho súdu - uvedená podmienka bola zákonom č. 115/2003 Z.z. modifikovaná potrebou dosiahnutia nadpolovičnej väčšiny). Táto podmienka musí byť splnená už v čase uzatvárania zmluvy podľa § 13 ods. 1, a to doložením dokladov o vlastníctve konkrétneho vlastníka pozemku zaradeného do poľovného revíru v čase jej uzatvárania, aby bolo možné naplniť hmotnoprávnu podmienku na uzavretie zmluvy podľa § 13 zákona č. 274/2009 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/274/>> Z.z. a zistiť dvojtretinovú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Splnenie zákonnej podmienky musí byť preukázané v čase uzatvárania zmluvy a následne je preverené správnym orgánom po predložení žiadosti o zaevidovanie zmluvy o postúpenie užívania poľovného revíru v zmysle zákona č. 274/2009 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/274/>> Z.z.“ V ďalšom texte odôvodnenia citovaného rozhodnutia Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že „notár v zmysle § 5 ods. 5 zákona č. 274/2009 Z.z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/274/>> len osvedčil priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných revírov, neosvedčil však splnenie zákonnej podmienky stanovenej pre evidenciu zmluvy v § 16 ods. 1 cit. zákona. Osvedčiť priebeh zhromaždenia vlastníkov a osvedčiť, že zmluvu podpísala zákonná väčšia vlastníkov pozemkov v poľovnom revíri, sú dve rozdielne skutočnosti, ktoré odvolatelia nesprávne a nelogicky považujú za totožné. Čiže notár neosvedčil, že predmetnú zmluvu podpísala zákonom stanovená väčšina, túto skutočnosť má povinnosť skúmať lesný (okresný) úrad ako podmienku pre jej

evidenciu.“ Na prezentovaných záveroch Najvyšší súd Slovenskej republiky zotrval aj v rozsudku sp. zn. 4Sžr/73/2016 zo dňa 06.06.2017.

13. Judikatórnu líniu vytyčenú už citovanými rozsudkami si Najvyšší súd Slovenskej republiky zachoval aj v rozsudku sp. zn. 3Sžk/15/2017 zo dňa 21.03.2018, v ktorom okrem iného uviedol nasledovné: „Podmienky, aké musia byť splnené, aby vôbec došlo k postúpeniu užívania konkrétneho poľovného revíru, stanovuje zákon č. 274/2009 Z.z. Prvou a základnou podmienkou je, že zmluvu musia podpísať vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníaci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Táto podmienka musí byť splnená už v čase uzatvárania zmluvy podľa § 13 ods. 1, a to doložením dokladov o vlastníctve konkrétneho vlastníka pozemku zaradeného do poľovného revíru

v čase jej uzatvárania, aby bolo možné naplniť hmotnoprávnu podmienku na uzavretie zmluvy podľa § 13 zákona č. 274/2009 Z.z. a zistiť nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Splnenie zákonnej podmienky musí byť preukázané v čase uzatvárania zmluvy a následne je preverené správnym orgánom po predložení žiadosti o zaevidovanie zmluvy o postúpenie užívania poľovného revíru v zmysle zákona č. 274/2009 Z.z. Pokiaľ vlastníci (vzhľadom na veľký počet spoluvlastníkov pozemkov v poľovnom revíri) nepodpíšu takúto zmluvu o postúpení užívania poľovného revíru osobne, je potrebné relevantným dokladom, t.j. písomným splnomocnením vlastníka preukázať, kto za konkrétneho vlastníka koná a v akom rozsahu, kedy plná moc bola udelená, aby posudzovaný právny úkon bol perfektný z hľadiska hmotnoprávnych podmienok zákona. K obdobnému záveru dospel Najvyšší súd SR vo svojom skoršom rozhodnutí sp. zn. 4Sžo/72/2014 zo dňa 06.10.2015. Žalovaný týmto podmienkam konania pred rozhodnutím o zaevidovaní predloženej žiadosti v zmysle § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z. nevenoval dostatočnú pozornosť a nezistil skutočný stav vecí, teda sám neskúmal, či zmluva o užívaní poľovného revíru zo dňa 01.02.2013 spĺňa zákonné náležitosti, teda či je platne uzavretá. Účinnosť zmluvy o užívaní poľovného revíru je podmienená zaevidovaním zmluvy úradom. Až zaevidovaním zmluvy príslušným úradom sa možno domáhať úspešného plnenia zo zmluvy. Zaevidovanie zmluvy tak nemá len evidenčný charakter, ale priamo sa dotýka vlastníckych práv na poľovných pozemkoch. Zákon č. 274/2009 Z.z upravil postup príslušného orgánu verejnej správy pri rozhodovaní o takýchto zmluvách odlišne, ako to bolo v predchádzajúcom zákone č. 23/1962 Zb. o poľovníctve, ktorý bol účinný do 31.08.2009, v tom, že orgán verejnej správy už nevydáva rozhodnutie o schválení zmluvy o užívaní poľovného revíru, ale predloženú zmluvu zaeviduje až po preskúmaní podmienok jednak hmotnoprávnych, ako aj procesnoprávnych podľa zákona č. 274/2009 Z.z., v nadväznosti na príslušné hmotnoprávne podmienky Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o uzatváranie takýchto zmlúv účastníkmi právneho úkonu. Pripustením opačného výkladu, a teda, že orgán verejnej správy pri zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru skúma len formálne skutočnosti vymedzené zákonom č. 274/2009 Z.z. by mohla nastať situácia, že orgán verejnej správy by zaevidoval akúkoľvek zmluvu, ktorá by spĺňala len formálne skutočnosti, pričom z hľadiska hmotnoprávnych podmienok zákona by nemusela spĺňať ani jednu. V zmysle § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z. je orgán verejnej správy oprávnený zaevidovať len takú zmluvu, ak ju uzatvorila fyzická osoba alebo právnická osoba podľa § 13 ods. 1 a ak ju podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníaci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Z uvedeného vyplýva, že orgán verejnej správy je povinný preskúmať, či predmetnú zmluvu skutočne uzatvorila nadpolovičná väčšina vlastníkov poľovných pozemkov. Bez takéhoto skúmania ju nie je oprávnený zaregistrovať, keďže nemá preukázanú ani túto základnú podmienku.“

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozsudku sp. zn. 7Sžso/66/2016 zo dňa 25.04.2018 ďalej judikoval, že „je povinnosťou správneho orgánu pred vydaním rozhodnutia o evidencii zmluvy podľa § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z. preskúmať v intenciách tohto zákonného ustanovenia splnenie zákonných podmienok zákona č. 274/2009 Z.z. , a to najmä § 5 ods. 3, 4 a § 13 zákona č. 274/2009 Z.z. a až po vykonaní tohto postupu, pri splnení zákonných podmienok evidenciu zmluvy vykonať“.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 5Sžk/1/2018 zo dňa 28.03.2019 uvádza nasledovné: „Napriek tomu, že na konanie o zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru podľa § 13 zákona o poľovníctve sa nevzťahuje Správny poriadok (§ 79 ods. 2 písm. c/ zákona o poľovníctve), okamihom zaevidovania, resp. nezaevidovania takejto zmluvy oprávnený zo zmluvy nadobúda právo (resp. mu nebolo priznané právo) na užívanie poľovných pozemkov uznaného poľovného revíru a súčasne z toho plynúce povinnosti (§ 25 zákona o poľovníctve). Rozhodnutie orgánu verejnej správy

na úseku poľovníctva o zaevidovaní, resp. nezaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru preto podlieha súdnemu prieskumu v správnom súdnictve. Proces evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru, ktorého účelom je priznať jej právne účinky, majúce za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností v súvislosti s užívaním poľovného revíru, je teda špecifickým administratívnym procesom, ktorý vzhľadom na jeho uvedený účel musí tiež korešpondovať a napĺňať ústavný účel zákonnosti vyjadrený v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu

a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. V intenciách uvedeného tak možno konštatovať, že aj keď sa podľa § 79 ods. 2 písm. c) zákona o poľovníctve na toto administratívne konanie nevzťahujú ustanovenia Správneho poriadku, aj napriek tomu ide o správny proces, pretože sa uskutočňuje pred správnym orgánom, a teda aj v tomto procese, v záujme zachovania princípu zákonnosti, musia byť dodržané jeho limity proklamované v § 3 Správneho poriadku (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 721/2016-39 z 08.03.2017). V nadväznosti na uvedené, ako aj vzhľadom na § 16 ods. 1 a 2 zákona o poľovníctve možno konštatovať, že činnosť správneho orgánu (okresný úrad) disponujúceho zákonným oprávnením vykonávať evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru nie je iba automatická, majúca formálno-technický charakter. Správny orgán predloženú zmluvu zaeviduje až po preskúmaní podmienok jednak hmotnoprávnych, ako aj procesnoprávnych podľa zákona o poľovníctve, v nadväznosti na príslušné hmotnoprávne podmienky podľa Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o uzatváranie takýchto zmlúv účastníkmi právneho úkonu.“

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej v rozsudku sp. zn. 5Sžk/1/2018 zo dňa 28.03.2019 pokračuje prezentovaním názoru, že „okresný úrad je v konaní o evidencii predloženej zmluvy o užívaní poľovného revíru povinný skúmať, či o využití práva poľovníctva v poľovnom revíri rozhodol vlastník samostatného poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru postupom podľa § 5 zákona o poľovníctve (§ 11 ods. 1 zákona o poľovníctve), či zmluva o užívaní poľovného revíru bola uzavretá medzi vlastníkom poľovného revíru resp. vlastními spoločného poľovného revíru a oprávnenou osobou podľa § 13 ods. 1 písm. a/ až d/ zákona o poľovníctve, či obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 14 zákona o poľovníctve) a či ju podpísali vlastníci poľovných pozemkov, vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve) resp. prostredníctvom zástupcov, splnomocnených na uzavretie zmluvy na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov podľa § 5 zákona o poľovníctve.

V konaní je taktiež potrebné písomným splnomocnením vlastníka preukázať, kto za konkrétneho vlastníka konal a v akom rozsahu a kedy bola plná moc udelená. Žiadosť o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru obsahuje ako povinnú prílohu notársku zápisnicu osvedčujúcu priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve), pričom táto notárska zápisnica musí obsahovať prílohu, ktorou je listina prítomných s náležitosťami uvedenými v § 5 ods. 5 zákona o poľovníctve. Je úlohou žalovaného ako správneho orgánu zhromaždiť podklady, z ktorých vyplynie, či boli zákonné podmienky pre evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru splnené.“

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky v citovanom rozsudku tiež pripomína, že „v zmysle § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve je súčasťou žiadosti o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov. V tejto súvislosti dáva kasačný súd do pozornosti, že notár v notárskej zápisnici podľa § 64 zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) osvedčuje skutočnosť, ktorú bol schopný vnímať svojimi zmyslami, teda osvedčuje opis deja, ktorý sa uskutočnil v jeho prítomnosti. Notár nevykonáva právne hodnotenie a nepotvrzuje súlad zaznamenaného skutkového stavu so zákonom. V žiadnom prípade nemožno takto spísanú notársku zápisnicu chápať ako osvedčenie, že daný dej sa aj uskutočnil v súlade so zákonom, teda že boli splnené všetky podmienky, ktoré právne predpisy na daný dej vyžadujú. Notár nevstupuje do daného deja, neposkytuje právne rady a ani neusmerňuje priebeh deja. Z uvedeného vyplýva, že notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov nenahrádza prieskumnú činnosť správneho orgánu, či boli splnené zákonné podmienky na evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru. Povinnosťou správneho orgánu v priebehu procesu posudzovania dokumentov predložených na evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru je aj vylúčenie negatívnych podmienok evidencie v zmysle § 16 ods. 2 zákona o poľovníctve, podľa ktorého okresný úrad nezaeviduje zmluvu, ak na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva, ak zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 alebo ak zmluva nie je uzatvorená so subjektom podľa § 13 ods. 1.“

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 5Sžk/1/2018 zo dňa 28.03.2019 ďalej uvádza, že „za situácie, kedy boli žalovanému predložené na evidenciu dve zmluvy o užívaní toho istého poľovného revíru, bolo skutočnosťou, rozhodujúcou pre vydanie rozhodnutia o nezaevidovaní neskôr uzavretej zmluvy podľa § 16 ods. 2 zákona o poľovníctve (t.j. z dôvodu, že na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva), nielen časové hľadisko uzavretia predložených zmlúv, ale aj to, či v prípade skôr uzavretej zmluvy boli splnené podmienky ustanovené zákonom na postúpenie užívania poľovného revíru zmluvou podľa § 13 zákona o poľovníctve a na jej následnú evidenciu... Správny orgán konajúci v zmysle § 16 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z.z. v platnom znení je povinný podľa názoru súdu v oznámení o nezaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru sa vysporiadať aj s dôvodmi, pre ktoré takto rozhodol, nakoľko z logiky veci je zrejmé, že len jedna predložená zmluva môže spĺňať zákonné požiadavky na evidenciu, čiže musí ozrejmiť na základe akej správnej úvahy dospel k záveru, že žiadosti o zaevidovanie zmluvy nevyhoveli. Aj v prípade takéhoto oznámenia sa jedná o individuálny správny akt, s ktorým sú spojené práva a povinnosti, bez ohľadu na to, v akom type správneho konania sa rieši spor o právo, ktoré vzhľadom na svoju povahu nemôže byť vylúčené z právomoci súdu, z čoho potom vyplýva nevyhnutnosť jeho odôvodnenia tak, aby bolo preskúmateľné. Rozhodne nepostačuje iba konštatovanie, že bolo zaevidovaná už iná zmluva, ale je potrebné preskúmateľné odôvodnenie, z ktorého je zrejmé prečo a ktorá zmluva bola zaevidovaná a z akých dôvodov dospel správny orgán, že účastníci zaevidovanej zmluvy splnili zákonné požiadavky na evidenciu zmluvy, najmä posúdenie, či konali so skutočnými vlastníckymi, so zodpovedajúcimi výmerami, ako aj či súhlasly vlastníkov boli bezchybné.“

19. Záverom rozsudku sp. zn. 5Sžk/1/2018 zo dňa 28.03.2019 Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôraznil, že „cieľom zákonodarcu, napriek vylúčeniu použitia Správneho poriadku v procese evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru podľa § 13 zákona o poľovníctve, nebolo zakotviť do právneho poriadku prostriedok dosahovania nezákonných rozhodnutí (postupov, opatrení). ...Okresný úrad, ktorému osobitný právny predpis (zákon o poľovníctve) zveril pôsobnosť pri správe poľovníctva, je ako orgán verejnej správy povinný postupovať v súlade so zásadou zákonnosti, ktorá vyjadruje požiadavku na súladnosť postupov a rozhodovania správnych orgánov s právnymi predpismi. Tým je vylúčená akákoľvek svojvôľa správneho orgánu rozhodovať o tom, od koho bude povinnosti ustanovené zákonom vyžadovať a od koho nie. A teda pri porušení základných pravidiel správneho konania (§ 3 Správneho poriadku) a na nich nadväzujúcich inštitútov správneho konania - požiadavka na spoľahlivé zistenie skutočného stavu veci (§ 3 ods. 5, § 32 ods. 1, § 46 Správneho poriadku) a na riadne odôvodnenie rozhodnutia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) je túto skutočnosť možné orgánu verejnej správy vytýkať v rámci prieskumu jeho rozhodnutia (opatrenia) správnym súdom.“

20. Po oboznámení sa s predmetnou vecou dospel správny súd k záveru, že správna žaloba nie je dôvodná. V predmetnej veci už tunajší správny súd konal a vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 11S/76/2018-194 zo dňa 30.03.2021 tak, že opatrenie žalovaného, ktorým bola zaevidovaná zmluva o užívaní poľovného revíru H. N. zo dňa 02.11.2017 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu úplnej absencie odôvodnenia opatrenia žalovaného, keď žalovaný bližšie nevysvetlil, ako skúmal splnenie podmienky podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve pri zmluve o užívaní poľovného revíru zo dňa 02.11.2017, ktoré skutočnosti vzal do úvahy, ktoré naopak vnímal pre právne posúdenie veci ako irelevantné,

a prečo zmluvu finálne vyhodnotil ako spôsobilú na zaevidovanie. Žalovaný viazaný právnym názorom správneho súdu vo veci opätovne rozhodol správnu žalobou napadnutým opatrením č. OU-BN-PLO-2021/004105-001 z 13.05.2021 a podľa názoru správneho súdu odstránil nedostatky, ktoré mu boli vytknuté predchádzajúcim zrušujúcim rozhodnutím správneho súdu. Žalovaný v pomerne rozsiahlom odôvodnení v počte 5 strán podrobne popísal, na základe akých úvah a podkladov dospel k záveru, že v posudzovanom prípade sú splnené podmienky zaevidovania Zmluvy o užívaní poľovného revíru H. N. zo dňa 02.11.2017 pre Poľovnícke združenie H. N.W., prehľadne s uvedením výpočtu uviedol, ako dospel k záveru, že relevantné rozhodnutia boli prijaté vlastníckymi, resp. splnomocnenými zástupcami, ktorí vlastnia viac ako 50 % celkovej výmery poľovného revíru, pričom pre takto prijatý záver si podľa názoru správneho súdu zaobstaral žalovaný všetky potrebné podklady. V tomto smere nemožno skutočne žalovanému nič vyčítať. Vychádzajúc z uvedeného potom správne súdu nezostávalo iné len správne žaloby žalobcov ako nedôvodné zamietnuť. Správny súd sa teda stotožnil so záverom žalovaného, že v posudzovanom prípade boli splnené zákonné predpoklady v zmysle vyššie cit. § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z. na zaevidovanie predmetnej zmluvy.

21. Pokiaľ ide o otázku prerušenia konania, správny súd nezistil zákonné dôvody, pre ktoré by k prerušeniu konania mal pristúpiť. Za takýto dôvod nepovažoval ani podanie kasačnej sťažnosti voči predchádzajúcemu súdnemu rozhodnutiu tunajšieho správneho súdu č.k. 11S/76/2018-194 zo dňa 30.03.2021, nakoľko toto rozhodnutie je i napriek podanej kasačnej sťažnosti právoplatné so všetkými účinkami, ktoré sa na právoplatnosť súdneho rozhodnutia viažu.

22. Žalobné námietky správny súd vyhodnotil ako neopodstatnené.

23. K základnej otázke, či žalovaný správne vyhodnotil dosiahnutie nadpolovičnej väčšiny potrebnej na uzatvorenie zmluvy zaujal správny súd taký záver, že z obsahu administratívneho spisu nevyplývajú skutočnosti tvrdené žalobcami, žeby tento zákonný predpoklad splnený nebol. Naopak, správny súd v tejto otázke dospel k rovnakému záveru ako žalovaný, tento záver je podrobne rozpísaný v odôvodnení napadnutého opatrenia a správny súd naň v celosti odkazuje, nakoľko je vyčerpávajúci a nie je potrebné k nemu nič dopĺňať. Pokiaľ sa žalobcovia vo svojich ďalších podaniach snažia spochybníť nadpolovičnú väčšinu tým, že v danej veci boli neoprávnene započítané splnomocnenia fyzických osôb v rozsahu nehnuteľností zahrnutých v pozemkových spoločnostiach, s touto argumentáciou sa správny súd nestotožňuje, nakoľko podľa názoru správneho súdu započítanie týchto plných mocí je v súlade so zákonom. Zo žiadneho zákonného ustanovenia totiž nevyplýva opak.

24. K aktívnej legitímácii žalobcu 1/, ktorá bola vo veci namietaná správny súd konštatuje, že predmetná právna otázka bola vyriešená v predchádzajúcom rozsudku č.k. 11S/76/2018-194 zo dňa 30.03.2021 a správny súd nemá dôvod sa od prijatého záveru odchýliť. Preto len zopakuje, že u žalobcu 1) možno jeho aktívnu legitímáciu považovať za preukázanú, keďže ide o jedného z vlastníkov poľovných pozemkov patriacich do Poľovného revíru H. N., pričom táto skutočnosť vyplýva aj z dokladov, s ktorými bola na súd podaná správna žaloba. Správny súd pripomína, že o postúpení užívania poľovného revíru rozhodujú vlastníci poľovných pozemkov poľovného revíru hlasovaním, pričom s takýmto postupom musia súhlasiť vlastníci vlastníci najmenej 50 % výmery poľovných pozemkov z celkovej výmery poľovného revíru. Ak splnomocnení zvolení na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov uzatvárajú s budúcim užívateľom poľovného revíru zmluvu podľa § 13 zákona o poľovníctve, činia tak aj za prehlasovaných vlastníkov poľovných pozemkov a aj v ich mene je následne na príslušný orgán verejnej správy podávaný návrh (žiadosť) o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru. Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutím väčšiny sú viazaní aj prehlasovaní vlastníci, ktorí na otázku užívania poľovného revíru môžu mať iný názor ako väčšina, ktorá rozhodla. Hmotnoprávne postavenie prehlasovaných vlastníkov poľovných pozemkov je z pohľadu súkromného práva dotknuté už výsledkom hlasovania a následným uzatvorením zmluvy o užívaní poľovného revíru splnomocnencami vlastníkov, z hľadiska práva verejného je dokonané (t.j. jeho právne účinky nastávajú) aktom evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru príslušným orgánom verejnej správy.

25. Podľa § 190 S.s.p., ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

26. Pretože správny súd v prejednávanej veci ustálil, že napadnuté opatrenie ako i konanie mu predchádzajúce sú v súlade so zákonom a pretože žalobné námietky (žaloby) vyhodnotil ako nedôvodné, za použitia vyššie citovaného ustanovenia § 190 S.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku a žaloby zamietol.

27. Žalovaný bol v konaní úspešný, avšak v danej veci nevyšli najavo skutočnosti, pre ktoré by bolo možné spravodlivo žiadať priznanie náhrady trov konania žalovanému, preto správny súd rozhodol tak, že žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva (§ 168 S.s.p.).

28. Vo vzťahu k ďalším účastníkom konania správny súd rozhodol o trovách konania podľa ustanovenia § 169 S.s.p., v zmysle ktorého má ďalší účastník právo na náhradu iba tých trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú mu správny súd uložil. Keďže správny súd ďalším účastníkom konania žiadne povinnosti subsumovateľné pod ustanovenie § 169 SSP neukladal, nevzniklo ani im právo na náhradu trov konania.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 2:1 (§ 139 ods. 4 veta prvá S.s.p., § 3 ods. 9 veta posledná zákona č. 757/2004 Z.z.).

IV.

Odlíšné stanovisko

30. S rozhodnutím prijatým väčšinou senátu nesúhlasím z dôvodu, že mám za to, že žalobcovia nemajú žalobnú legitímáciu na podanie správnej žaloby (§ 178 zákona č. 162/2015 Z.z.). Predmetom súdneho prieskumu je list žalovaného, ktorý bol vydaný po vykonaní evidenčného úkonu. Konanie, v ktorom bol tento evidenčný úkon realizovaný nie je formalizované, zákon ho neupravuje, stanovuje pre žalovaného len povinnosť skúmať, či zmluvu (predloženú na zaevidovanie) uzatvorila fyzická osoba alebo právnická osoba podľa § 13 ods. 1 a či ju podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníaci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Inak nie je postup žalovaného resp. administratívne konanie žiadnym spôsobom upravené a použitie správneho poriadku je výslovne vylúčené. Mám za to, že vzhľadom na to, že zákonodarca výslovne vylúčil možnosť použiť správny poriadok, nie je možné použiť jeho ustanovenia o účastníctve a to ani na základe analógie. V predmetnej právnej veci nebol list - opatrenie doručený žalobcom, ktorý podali správnu žalobu.

31. Na druhej strane zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok výslovne stanovuje, že žalobcom je (s výnimkou žaloby opomenutého účastníka) účastník administratívneho konania. Ide o fundamentálnu podmienku žalobnej legitímácie. Nepostačuje, aby žalobca len tvrdil ujmu na svojich právach. Zákon výslovne stanovuje, že musí ísť o účastníka administratívneho konania, teda o osobu, z ktorou žalovaný resp. orgán I. stupňa ako s účastníkom konal. Zákon č. 162/2015 Z.z. pritom stanovuje osobitný postup a osobitnú správnu žalobu pre prípad, že niekto tvrdí, že s ním orgán verejnej správy mal konať ako s účastníkom konania. Súdny správny poriadok v takomto prípade umožňuje dotknutej osobe domáhať sa riadneho doručenia rozhodnutia orgánu verejnej správy. Súčasne aj z ust. § 98 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/2015 Z.z. vyplýva, že správnu žalobu môže podať len osoba, ktorej bolo ako účastníkovi konania rozhodnutie riadne doručené, keďže sa neprípúšťa ani predčasné podanie správnej žaloby.

32. Z výslovného ustanovenia § 178 ods. 1 ako aj z celkovej konštrukcie zákona č. 162/2015 Z.z. vyplýva, že podmienkou meritórneho prejednanja správnej žaloby je skutočnosť, že je podaná osobou, s ktorou správny orgán konal ako s účastníkom konania, pričom táto osoba musí tvrdiť, že bola rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy dotknutá na svojich právach.

33. V predmetnej právnej veci žalovaný ako orgán verejnej správy so žalobcami zjavne nekonal ako s účastníkmi konania. List, ktorý je predmetom súdneho prieskumu ako opatrenie orgánu verejnej správy doručil len osobe, ktorá predložila zmluvu na evidenciu. Z uvedeného je zrejmé, že konal len s touto osobou a len jej doručil list, ktorý má byť opatrením. S poukazom na uvedené zastávam názor, že žalobcovia neboli účastníkmi konania, v ktorom bol realizovaný evidenčný úkon a nebolo im opatrenie, ktoré je predmetom súdneho prieskumu ani riadne doručené. Ak majú za to, že takými účastníkmi v skutočnosti mali byť, zákon im umožňuje realizovať ochranu svojich práv podaním žaloby opomenutého účastníka. Iba v tomto konaní zákon umožňuje správne súdu riešiť, či mal mať žalobca takéto postavenie resp. či s ním malo byť takto konané. V konaní o súdny prieskum opatrenia už má byť otázka účastníctva vyriešená, keď zákon pri všeobecnej správnej žalobe výslovne stanovuje (§ 178 zák. č. 162/2015Z.z.), že žalobu môže podať iba osoba, ktorá tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím alebo opatrením ukraťená na svojich právach. Ak teda žalovaný so žalobcami nekonal ako s účastníkmi evidenčného konania nie sú oprávnenými osobami na podanie správnej žaloby, na základe ktorej by mohlo byť vydané opatrenie podrobené súdnemu prieskumu.

34. Aj keď v rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky boli vo veciach súdneho prieskumu opatrení podľa zákona č. 279/2004 Z.z. už prejednávané právne veci, pri ktorých boli žalobcovia členmi pozemkového spoločenstva, resp. pozemkové spoločenstvá, mám za to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky a ani Najvyšší správny súd Slovenskej republiky sa doposiaľ výslovne nevyjadrili k otázke ich žalobnej legitímácie s ohľadom na ich účastníctvo v administratívnom konaní. Z odôvodnení týchto rozhodnutí nie je v niektorých prípadoch ani zrejmé, či so žalobcami orgán verejnej správy konal alebo nekonal ako s účastníkmi. Mám za to, že uvedená otázka nebola judikatúrou doposiaľ jednotným spôsobom vyriešená, a preto nie je možné v tejto otázke poukazovať na ustálenú súdnu prax najvyšších súdov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote jedného mesiaca odo dňa doručenia tohto rozsudku na Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom Krajského súdu v Trenčíne.

V kasačnej sťažnosti je potrebné uviesť všeobecné náležitosti podania podľa § 57 SSP, t.j. ktorému správne súdu je podanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podanie pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c) a d) SSP,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.